

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות

צו.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) דש"י ד"ה מה תעלה וכו' נאמר על החצר החיצונה:

רבינו גרשום

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹל יִשְׂרָאֵל וְהָיָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹל יִשְׂרָאֵל וְהָיָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹל יִשְׂרָאֵל וְהָיָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹל יִשְׂרָאֵל וְהָיָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹל יִשְׂרָאֵל וְהָיָה

(ד) דטור וז פד מנחה נמי
מקומה (ה) קודם ד"ה וזא
ליכא קוים.

שיטה מקובצת

(א) הַלֵּלִים אֲרֻכִּים: (ב) אֲרֻכִּי:
 (ג) מִלְּבָל: אֵת: (ד) הַקִּנּוּי:
 (ה) מִנְחָתוֹ וּפְעָמָיו: (ו) בַּחֲזָן:
 (ז) כְּלִי לִאֲסוּקִי מֵעַל הַטֵּבָל:
 (ח) בְּשִׁיעוֹר אֹרֶךְ בֵּין בְּשִׁיעוֹר
 וְחֹב וּקְרִיעַת: (ט) הֵיזָה דְּרָכֹו
 עַל יְדֵי יְהוּדָה לֵאמֹר לֵאמֹר כִּמוֹ
 אֲדָר עֲדִישׁ בְּאֻחִים:
 (י) אִסּוּר: (י"א) שְׁלָח וְרַחֲבֹו:
 (א) וְהַלֵּלִים אֲרֻכִּים:
 (ב) הַסְּדֵרִים וְרַחֲבֹו: (ג) לֵדֵי
 וְתַנּוּן הַמִּבְּיָאִין: (ד) הָרִי
 (ה) דְּהַמְּבִיר: (ו) מִן אֶל

וְנֹמֵר: פֶּן דַּחֲכִיב בֵּיהּ: פֶּן אֶל הַחֲצֵר הַחֲצוּנָה: וְזוֹ הַחוּפֵּן לְכָל דֹּוֹת:

לדבר האומר להם הפנים טפחיים ומחלה באתה בת חמשה טפח

ותנן מי שאלו בולמוס מאכילין אוחי
הכפורים ביומא צפרק צתרא (דף פג.):
מרביה דתנור מקדש ומר גמיר דלא
פליגי ולא בקראי מדנקט האי לישנא

מסוכן הוא ור' יהודה ור' שמעון בנמרא פליגי
דיקא נמי דתני ר' שמעון אומר לעולם הוי
רגיל לומר שתי הלחם ולחם הפנים כשרות
בעזרה וכשרות אבית פאגי שמע מינה:
מתני' ^א חבית ^ב כהן גדול לישתן ועריכתן
ואפייתן בפנים ודוחות את השבת ^ג מחינתן
והרקדתן אינו דוחה את השבת ^ד כלל אמר
רבי עקיבא ^ה ככל מלאכה שאפשר לעשותה
מערב שבת אינה דוחה את השבת ושאי
אפשר לה לעשותה מע"ש דוחה את השבת
וכל המנחות יש בהן מעשה כלי בפנים ואין
בהן מעשה כלי בחוץ ^ו שתי הלחם ^ז ארכן
שבעה טפחים ורחבן ^ח ד' טפחים וקרונית'
וארבע אצבעות לחם ^ט הפנים ^י ארכן ^{יא} טפחים
ורחבן ^{יב} טפחים וקרונית' שבע אצבעות ר'
יהודה אומר שלא ^{יג} תטעה ור"ד יה"ב זומא
ואומר ינתתה על השלחן לחם פנים לפני תמיד
ללחם פנים שיהיו לו ^{יד} פנים השולחן ארכו ^{טו}
ורחבו חמשה לחם הפנים ארכו ^{טז} ורחבו ^{יז}
נותן ארכו כנגד רחבו של שולחן וכופל
וטפחיים ומחצה מכאן וטפחיים ומחצה מכאן
נמצא ארכו ממלא ^{יח} רחבו של שולחן דברי
רבי יהודה ר' מאיר אומר השלחן ארכו ^{יט} כ"ב
ורחבו ^כ לחם הפנים ארכו ^{כא} ורחבו ^{כב} ה' נותן
וארכו כנגד רחבו של שולחן כופל טפחיים
וטפחיים מכאן וטפחיים מכאן וטפחיים רוח באמצע
כדרי שתהא הרוח מונשבת בהם אבא שאול
אומר ^{כג} שם היו נותנין שני בויזי לבונה
של לחם הפנים אמרו לו והרי כבר נאמר
ינתת על המערכת לבונה זכה אמר להם
הרי כבר נאמר ועליו מטה מנשה וארבעה
^{כד} סניפין של זהב היו שם מפוצלין מראשיהן
שהיו סומכין בהם שנים לסדר זה ושנים לסדר
זה וכ"ח קנים כחצי קנה חלול ארבעה עשר
לסדר זה ור"ד לסדר זה ^{כה} לא סידור ^{כו} קנים
ולא נטילום דוחה את השבת אלא כנסם
מערב שבת ^{כז} ושוממו ונתנו לארכו של שלחן
לכל הכלים שהיו במקדש ארכן לארכו של
מעשה כלי מבפנים: שאלו את רבי זו מנין א'
אלי זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים ^{כח} (את)
את המנחה לבתלי הוציא אל החצר החיצונה
אשם וחמאת טעונין כלי אף מנחה נמי טעונה
^{כט} ויחנן לדברי האומר טפחיים ומחצה כופל
טפחיים למעלה לדברי האומר טפחיים כופל
למעלה והאיכא קנים קנים שקועי משקע להו
סוף סוף קא מיעפש לחם דמנחה ליה פורתא
הוי טפח לא חשיב ליה והאיכא בויזין ^ל בגוויה
קיימי והאיכא קרנות קרנות לגוויה דלחם כ

בלל א"ר עקיבא ב"ר. צפ"ר"א אומר אם לא הביא (שנת דף קנל. וסג) וצפ"ר אלו דברים (פסחים דף סט.) פסקו כר' עקיבא שחשבו לדאוכא גבי פסח ומילא אבל הכא ליכא גריכותא ומיהו אמילתיה דר"ע לא גזי גריכותא דאשמעינן בכל דוכתא מאי דחיי

וירובן לאורבו של בית. בנמ' תמי
 ון תלרין שאורכו לרוחבו של בית
 שולתן ומורה פליגי רבי ור' אלעזר
 ר' שמעון ומתני' רבי' דלרמז מורה
 מעמד מונחין: **שאלו** את רבי
 בני. אמתי' קאי וקאמר מנין
 לכל המנחות ים כהן מעשה של
 פסיתם ולא לענין פסיתם כדא
 קידוש קומץ ככלי שית איירי דבהאי
 רש דמימי איירי דביבול כדא
 וספית מנהיה ולא מיירי כדא
 וזמן של מנהיקא דחא המורה
 שקאן לן לעיל בקוף פ' המורה (דף כג.)
 ה עולה טעונה כלי דכחי ויקח את

תורה אור השלם

1. ותתן על השלוק לזמן קמים לפני המיד:
 2. ותתן על המערכת לבנה וזה היתה ללזמן לאוקרה אשר לזמן.
 3. וקרא כדו
- ותקלו מזה מנהש וקישא למזמן מנהש מנהלאל בן פדורה: מכרבו ב ב יאמר אלי זה הקסם אשר ישלשן קם הכרבים ואתקש ואת הקסאת אשר יאסא אל המנהש לבלתי להוציא אל הזמן: והיחשבו לקרש את הקצב: ויחלבו מ ב

מוסף רש"י

[illegible]

ג' כל המנחות יש בהן
להם הרי הוא אומר 'ויאמר
מאת ואת האשם) אשר יאפו
ה דומיא דאשם וחמאת את
ה : ושלחן ארכו עשרה : א"ר
א שלחן מקדש חמשה עשר
א שלחן מקדש י"ב טפחים
טעמא משום אינפוש' להם
איכא ההוא פורתא כיון דלא
ם הוו יתבי ולבהדי להם הוו
להו ולחם עליהו נח ליה
והאיכא

ענין כלי דכחיב אשר יבשלו ואין פחים. ב' טפחים ומחלה לכל לחם נזק ט"ו טפחים מקדש ליה ליפסל ה' ב' זקן והקנים היו משוקעים בהם שום אינפוזי. שיהא אור ציננים יהא משוקע כל כך: והאיכא לטין ועשיון בראשי הדופן י': והאיכא

ועומקם ויחלה חסדן נחלה שש קיפולין של טפסים ויחלה, שכל תערה של שש לחם, גבוהה
 וקדושו של שכן היה שכל חסדן שש טפסים ויהי מקדש כל דבר בין לחם בין קמחם בחסדן שש
 יום, דש חלות היו בחסדן וז' על גבי ו לכל אחת שני טפסים ויחלה יהי להו ע"י טפסים עולה לחם
 זה טפסים, נחלה השלחן וז' יום ונחלה.